

scientiæ magnitudine ac præstantia, & te suspicimus Illustriss. Princeps, max. amatorem illius, & quicquid cõceditur ad hanc ornandam augendamq; in commune conferre non desinimus. Laborat enim hæc scientia omni ex parte, neglectione & incuria miserum in modũ affecta. Cui etiam ipsi omnia difficiliora q̃ cæteris artibus obijciuntur, quòd illæ in summa quoq; tenuitate ac inopia geri tractariq; possunt, hæc requirit non priuatorũ impensas, sed regios sumptus, cum alijs de causis, tum propter necessitatem perpetuæ obseruationis, non unis in locis, sed diuersis, quasiq; alijs atq; alijs cæli plagis. Hæc Regum quondam cura fuit, quæ longo tempore intermissa inuexit rerum incertitudinem insignem. Quod nisi aliquorum doctiss. uirorum sedulitas, & Herculanus quidã labor succurrisset, fortasse iacerent omnia nũc cõfusa & inuoluta caligine, aliquisq; ut ille apud Homerum suspiciens cælũ ita loqueretur.

*O socij, neq; enim qua lux eat atq; tenebræ
Sanus, & ignota est nobis uia Solis, ubi ille
Proferat & terris, & ubi sua lumina condat,
Consulte in medium.*

Cum autem sint duæ huius scientiæ partes, harũ ut prior, quemadmodum & Ptolemæus ait, ipsa per se absoluitur, ita certe uel gignit uel conciliat sibi alteram prædictionum atq; uaticiniorũ. Quam tamen ipsam qui à naturali modo abducunt, qua ratione illi priori applicare possint non uideo. Quæ si est propter uel imperitiam uel neglectum hominũ his temporibus minus perspecta, cui obscurum fuerit, hanc posteriorem quo-